

Λουλούδια ολάνθιστα, πολύχρωμα, μυροφόρα. Τα παιδιά είναι μπαξέδες με κάθε λογής λουλούδια να ξεπετάγονται εδώ και εκεί, κάθε εποχή, κάθε μέρα, κάθε ώ ρα.

Η ζωή είναι ωραία με τα παιδιά και είναι άδεια χωρίς αυτά. Γι' αυτό προσοχή! Προσ οχή τα παιδιά, προσοχή στα παιδιά.
Τα παιδιά θέλουν φροντίδα, θέλουν αγάπη, αποδοχή και ενσυναίσθηση.
Χρειάζεται να είμαστε δίπλα τους κάθε στιγμή που μας έχουν ανάγκη, σε κάθε φάση της ζωής τους, της ανάπτυξής τους. ....)

Αγάπη: δεν νοείται αγάπη μόνο στα λόγια αλλά ούτε κι αγάπη χωρίς όρια. Αγάπη δε σημαίνει «σε αφήνω να με κάνεις ό,τι θέλεις».
Αυτό είναι ένα στρεβλωμένο μήνυμα προς τα παιδιά που περισσότερο τα μπερδεύει παρά τα βοηθάει.
Αγάπη είναι να νοιάζομαι, να πονάω, να θέλω το καλό σου, την πρόοδό σου, την ελευθερία σου.
Αγάπη είναι να σε βοηθήσω να τραβήξεις τα εμπόδια σου- όχι να το κάνω εγώ για σένα και εσύ να κάθεσαι- από τον δρόμο σου, να σε στηρίζω στις δυσκολίες, να αντέχω τις αδυναμίες σου.

Αποδοχή: Τα παιδιά χρειάζονται την αποδοχή μας από μωρά- και από έμβρυα ακόμη! Χρειάζονται να ξέρουν και να καταλαβαίνουν, να μας βλέπουν στα μάτια ότι τα αγαπάμε και ότι τα αποδεχόμαστε.

Οτιδήποτε λιγότερο από την αποδοχή δημιουργεί κρίση ταυτότητας στο παιδί: «ποιος είμαι, τι αξίζω, πόσο σημαντικός είμαι αν δεν είμαι σημαντικός για τους γονείς μου;». Η αποδοχή είναι, όπως και η αγάπη ένα συναίσθημα που αποτυπώ νεται στις σχέσεις μας εμπράκτως. Δεν μπορεί, δεν μένει στα λόγια...

Ενσυναίσθηση: Πρέπει να χαμηλώ σουμε στο ύψος των παιδιώ ν για να επικοινωνήσουμε μαζί τους. Κυριολεκτικά και μεταφορικά. Πρέπει να μπούμε στη δική τους θέση για να ερμηνεύσουμε τον κόσμο τους, να νοιώ σουμε όπως και εκείνα, να δούμε μέσα από τη δική τους οπτική γωνία.
Δεν είναι και τόσο δύσκολο όσο ακούγεται: αρκεί να θυμηθούμε πως ήμασταν και εμείς παιδιά, αρκεί να ξαναθυμηθούμε πώ ς νοιώ θουμε και εμείς ως παιδιά σε ανάλογα περιστατικά με αυτά που ενήλικες έχουμε να διαπραγματευτούμε.

Τα παιδιά είναι λουλούδια... και χρειάζονται αγάπη, αποδοχή και ενσυναίσθηση για να μεγαλώ σουν και να μας εκπλήξουν με την ομορφιά και τη χάρη τους.

Γράφει ο Ψυχολόγος

Γιάννης Ξηντάρας